

XXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ophævelse af Bankkomiteen af 9. Februar 1908 og om Oprettelse af en Afviklingskasse.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 4. Marts 1910.)

Indenfor *Udvalget* har man — ligesom under Forhandlingen i Folketingsalen — ikke anset det for rigtigt at genoptage den gamle Strid om Berettigelsen af den i Foraaret 1908 under Forbehold af Lovgivningsmagts Godkendelse foretagne Udvidelse af Bankgarantien til ogsaa at omfatte Laanekassen i København og de to jyske Banker. Idet enhver forbeholder sig sin Opfattelse heraf, er man fra alle Sider enedes om at slutte sig til Regeringens Forslag om at udvide Bankgarantien som ovenfor nævnt, samtidig med at der fastsættes Lovregler for Afviklingen af den hele af Staten overtagne Forpligtelse overfor de nødlidende Banker. Man har kun ønsket at tilføje en lignende Bestemmelse angaaende Fredericia Sparekasse som den, der var optagen i Folketingets afvigte Foraars vedtagne Forslag, idet man vel ikke formoder, at en saadan Bestemmelse vil medføre nogen forøget Byrde for Statskassen. — idet Sparekassen vistnok maa anses for solvent —, men dog har ment, at man ved den vil give Kassen større Ro til at afvikle sine Forpligtelser.

For øvrigt har Udvalget i det væsentlige kunnet give Regeringsforslaget sin Tilslutning, idet man dog har ønsket Afviklingskassens Bestyrelse sammensat paa en noget anden Maade end foreslaaet. Man har anset det for bedre stemmende med Statens Værdighed, at dens Repræsentant, i Stedet for at indgaa i Bestyrelsen som et af seks Medlemmer og deltage i en Mængde Afgørelser, som ligge udenfor Statsmagts sædvanlige Omraade, bliver stillet helt udenfor Afviklingskassens almindelige Ledelse som en tilsynsførende, der paa Statens Vegne skal kontrolere dens Virksomhed og nedlægge sit Veto mod saadanne af dens Afgørelser, som maa anses for stridende mod Statens Interesser eller af andre Grunde utilstedelige. Paa denne Maade opnaar man ogsaa skarpere at betone den forskellige Karakter af Afviklingskassens og Bankkomiteens Funktioner.

Et *Mindretal* (Birck, Halsted og Wenzel Neergaard) vilde have anset det for heldigere, om Statens Repræsentant i Afviklingskassen, i Stedet for kun at have Veto